

Avgjørelse

Avsagt: 28. februar 2024

Saksnr.: 17/23

Domsutvalgets medlemmer: Elin Spjelkavik
Trude Gran Melbye
Morten Enger Kjær

Parter: Stiftelsen Antidoping Norge

mot

A

Saken gjelder krav om straff etter NIFs antidopingregelverk.

Antidoping Norges påtalenemnd fattet den 25. oktober 2023 vedtak om påtale mot A, født xx.xx.01.

Sakens bakgrunn:

Av påtalebegjæringen fra Antidoping Norge (heretter «ADNO») fremgår det at A (heretter «A» eller «utøver») nektet å avlegge dopingprøve utenfor konkurranse i *** [sted] tirsdag den 3. oktober 2023.

A er medlem av *** fotballklubb som er tilknyttet *** Idrettskrets og Norges Fotballforbund. Han har også medlemskap i *** fotball og *** fotball. Utøver er definert som mosjonsutøver. Utøver har ikke ønsket å forklare seg om saken til ADNO. Han tok kontakt per telefon den 9. oktober 2023 og opplyste om dette. Han ønsket imidlertid å frivillig suspendere seg, og returnerte signert suspensjon samme dag.

Saksgangen i domsutvalget

Påtalebegjæringen ble oversendt utøver 20. november 2023, med frist til 4. desember 2023 for å inngi tilsvaret. Etter påminnelse sendt 19. desember 2023 fikk domsutvalget beskjed om at utøver ikke hadde noe tilsvaret å komme med.

Partenes anførsler

ADNO har i hovedtrekk anført:

Utøver har nektet å avlegge en dopingprøve til tross for gyldig innkalling. Dette vil kunne innebære et brudd på NIFs antidopingregelverk art. 2.3 som lyder: *Utøvers unndragelse, nektelse eller unnlattelse av å underlegge seg prøvetaking (Evading, Refusing or Failing to Submit to Sample Collection)*

Unndragelse av prøvetaking eller uten tvingende grunn nekte eller unnlate å underlegge seg prøvetaking etter innkalling fra en autorisert person.

I kommentaren til artikkel 2.3 fremgår det at nektelse av å avgi prøve, forutsetter forsett fra utøverens side.

Utøvers begrunnelse til dopingkontrollør for å ikke la seg teste, er at han ikke driver med idrett lenger og at han ikke ville avgi urin i påsyn av dopingkontrolløren en gang til. Han ønsket ikke å signere på at han nektet å gjennomføre en dopingkontroll. Han ble opplyst om konsekvensene ved å nekte og ble gjort oppmerksom på at det ville bli skrevet rapport om hendelsen.

Det vises til ADNOs undersøkelser rundt utøvers medlemskap i dok. 06,01. Det legges til grunn at A var medlem i Norges Idrettsforbund på tidspunkt for dopingkontrollen og derfor kunne testes. Utøvers nektelse av å underlegge seg prøvetaking rammes dermed av antidopingregelverket art. 2.3. Utøver tok et aktivt valg om å ikke la seg teste og nektelsen anses dermed som forsettlig.

Artikkel 10.3 og 10.3.1 kommer derfor til anvendelse og lyder:

10.3 Utelukkelse ved andre regelbrudd

For andre regelbrudd enn de som er beskrevet i artikkel 10.2, gjelder følgende utelukkelsesperioder, med mindre artikkel 10.6 eller 10.7 kommer til anvendelse:

10.3.1 For brudd på artikkel 2.3 eller 2.5 skal utelukkelsesperioden være fire år, med følgende unntak: (i) i tilfeller der en utøver som har unnlatt å medvirke til prøvetaking, kan bevise at regelbruddet ikke var forsettlig, skal utelukkelsesperioden være to år; (ii) dersom utøveren eller den andre personen i ethvert annet tilfelle kan bevise at det foreligger ekstraordinære omstendigheter som berettiger en reduksjon av utelukkelsesperioden, skal utelukkelsesperioden være mellom to og fire år, avhengig av utøverens eller den andre personens grad av skyld; og (iii) i en sak som involverer en beskyttet person eller en mosjonsutøver, skal utelukkelsesperioden maksimalt være to år og som minimum være en reprimande uten utelukkelsesperiode, avhengig av den beskyttede personens eller mosjonsutøverens grad av skyld.

Utøver er definert som mosjonsutøver, og unntaket i pkt. (iii) fra hovedregelen om fire års utestengelse i bestemmelsen får anvendelse.

Unntaket angir at spennet i utelukkelsesperioden er fra maksimalt to år, og til minimum en reprimande uten utelukkelsesperiode, avhengig av mosjonsutøverens grad av skyld, jf. NIFs antidopingregelverket art. 10.3.1.

Påtalememnda mener at As nektelse av å underlegge seg dopingprøve er forsettlig. Han ble gjort oppmerksom på konsekvensene og nektet likevel. Påtalememnda viser til at det ikke er andre opplysninger i saken som gjør at det er grunnlag for en kortere utelukkelse enn to år.

Påtalememnda legger ned slik påstand:

A, f. xx.xx.2001, dømmes for overtredelse av NIFs antidopingregelverk art. 2.3, jf. art. 10.3.1. til tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening, samt retten til å ha valgte og oppnevnte tillitsverv for et tidsrom av 2 – to – år.

Til fradrag i utelukkelsesperioden kommer tiden med utholdt frivillig suspensjon fra 09.10.2023, jf. art. 10.13.2.2.

Vedtaket har bindende virkning i enhver idrett som er underlagt en World Anti Doping Code signatorys myndighet, jf. NIFs antidopingregelverk art. 15.1.1.2.

Saken offentliggjøres uten at navnet til utøver gjøres kjent.

Utøver har informert om at han ikke har noe å tilføye i saken.

Domsutvalget bemerker:

Domsutvalget finner sakens faktiske side tilfredsstillende opplyst ved det skriftlige materialet som foreligger. Muntlig forhandling anses unødvendig, og dette er heller ikke krevd av noen av partene.

Domsutvalget bemerker innledningsvis at ADNO etter NIFs lov § 12-1 og forordet til NIFs antidopingregelverk, kan gjennomføre dopingkontroller uten forvarsel i og utenfor konkurranse, jf. art. 5.2.2 i NIFs antidopingregelverk. En forutsetning for lovmessigheten av kontrollen er at utøver er underlagt dopingbestemmelsene i NIFs lov.

Utøver er medlem av *** fotballklubb som er tilknyttet *** Idrettskrets og Norges Fotballforbund. Han har også medlemskap i ***fotball og ***fotball. Han er derfor underlagt NIFs antidopingregelverk, jf. virkeområde for antidopingreglene bokstav (a) punkt (i).

Det følger av NIFs antidopingregelverk art. 2.3 at å «nekte å avgi dopingprøve» er et brudd på antidopingreglementet (ADR). Det følger av kommentar til art. 2.3 at utøver må ha handlet forsettlig ved nektelsen for at den skal utgjøre et brudd på ADR art. 2.3.

Det følger av ADR art. 3.1 om bevisbyrde og beviskrav at ADNO har bevisbyrden for at et regelbrudd har funnet sted. Beviskravet skal være om ADNO har godgjort et regelbrudd på en måte som er tilfredsstillende («comfortable satisfaction») for høringspanelet, hensyntatt påstandens alvorsgrad. Dette beviskravet er i alle saker høyere enn en alminnelig sannsynlighetsovervekt, men lavere enn bevist utover enhver rimelig tvil.

Der antidopingreglene legger bevisbyrden på utøver eller annen person, som påstås å ha brutt antidopingreglene, for å tilbakevise en presumsjon eller bevise bestemte fakta eller omstendigheter, skal beviskravet være alminnelig sannsynlighetsovervekt med unntak av det som er fastsatt i artikkel 3.2.2 og 3.2.3.

Utøver har ikke ønsket å inngi tilsvar etter at påtalebegjæringen ble oversendt ham, og ved påminnelse fikk domsutvalget beskjed om at utøver ikke hadde noe tilsvar å komme med. På bakgrunn av notat utarbeidet av kontrollør fra ADNO og utøvers manglende tilsvar, finner domsutvalget det bevist at utøver ble informert om at det å nekte å avgi prøve kan bli ansett som positiv prøve, og at konsekvensen av dette kan bli utelukkelse fra organisert idrett i regi av NIF. Sett hen til at utøver nektet å avlegge dopingprøve til tross for at han ble informert om at dette kunne medføre utelukkelse, foreligger det klar sannsynlighetsovervekt for at utøver handlet med forsett.

Domsutvalget finner etter dette at utøvers nektelse av å avgi dopingprøve klart medfører et brudd på ADR art. 2.3.

Etter ADR art. 2.3, jf. art. 10.3.1 (iii) skal utelukkelsesperioden maksimalt være to år og som minimum være en reprimande uten utelukkelsesperiode, avhengig av den beskyttede personens eller mosjonsutøverens grad av skyld.

Domsutvalget viser til at utøver har handlet forsettlig ved å nekte å avgi dopingprøve, og foreslår at utøver utelukkes i to år.

Utelukkelsen trer i kraft fra dato for domsutvalgets avgjørelse, jfr. ADR art. 10.13 annet punktum, men utøver innrømmes fradrag for den tid som allerede er tilbakelagt under frivillig suspensjon, det vil si fra 09.10.2023 og frem til dato for domsutvalgets avgjørelse, jf. art. 10.13.2.1

Avgjørelsen er enstemmig.

Slutning:

A, født xx.xx.01, dømmes for overtredelse av NIFs antidopingregelverk art. 2.3, jf. art. 10.3.1. til tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening, samt retten til å ha valgte og oppnevnte tillitsverv for et tidsrom av 2 – to – år.

Til fradrag i utelukkelsesperioden kommer tiden med utholdt frivillig suspensjon fra 09.10.2023, jf. art. 10.13.2.2.

Vedtaket har bindende virkning i enhver idrett som er underlagt en World Anti Doping Code signatorys myndighet, jf. NIFs antidopingregelverk art. 15.1.1.2.

Saken offentliggjøres etter gjeldende rutiner uten at navnet på utøveren gjøres kjent, jf. NIFs antidopingregelverk art. 14.3

Elin Spjelkavik

Trude Gran Melbye

Morten Enger Kjær